

ΤΗ Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΟΡΘΟΥ

της Αγίας και μεγάλης ΤΡΙΤΗΣ

Ιωσήφ του παγκάλου και της υπό του Κυρίου ξηρανθήσης σικής

για τα μέλη της βυζαντινής Χορωδίας του Ι. Ν. Αγίων Πέτρου και Παύλου Στουτγκάρδης
και
για όσους αγαπάνε την πατριαρχική παράδοση.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὴς ἢ Ὁ ἱερεύς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Αγίος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡ-

μῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (12άκις). Δόξα... Καὶ νῦν... **! (τὰ ἐπόμενα εἰς ὕψος Ἀποστόλης)!**
= Ἐμμελὴν ἀπαγγελίαν ἐν τῷ κλιτῶν ὕψος

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς Ψαλμοὺς (ᾧν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).¹⁾

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως* ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου* καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶὶ πάσης θυσίας σου* καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου* καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου* καὶ ἐν ὄνό-

(*) Οἱ ψαλμοὶ οὗτοι μετὰ τοῦ ἐναρκτηρίου τρισαγίου εἰς τὰς ἰ. Μονὰς λέγονται ἀπαραιτήτως καθ' ἑκάστην ἡμέραν· εἰς τὰς ἐνορίας ὁμοίως λέγονται μόνον τῇ Μ. Δευτέρᾳ, Μ. Τρίτῃ, Μ. Τετάρτῃ καὶ Μ. Παρασκευῇ (καθὼς καὶ εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Κανόνος καὶ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὅταν αὐτὰ τελῶνται μετ' Ὁρθρου), κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους ὁ Ὁρθρος ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου Τρισαγίου.

ματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου·* νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἔξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·* ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις,* ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον,* ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα* καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς* καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ* καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος·* ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ* μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·* δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος·* εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον* καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου·* ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς* εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς* καὶ κα-

ταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς* καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά,* διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον,* ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου* ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

! (τὰ ἀκόλονθα χῦμα)! Δόξα... Καὶ νῦν...

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. (6.2)

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου* καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,* νίκας τοῖς βασιλεῦσι* κατὰ βαρβάρων δωρούμενος* καὶ τὸ σὸν φυλάττων* διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ὅ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως,* τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι,* Χριστὲ ὁ Θεός* εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων.* Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,* μὴ παρίδης, ἀγαθή,* τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,* πανύμνητε Θεοτόκε* στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν* σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν* καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην* διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,* μόνη εὐλογημένη.

Ο ἱερεὺς τὴν δέησιν, (ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸ Κύριε ἐ-
λέησον τρίς εἰς ἑκάστην δέησιν).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου...

ἽΟτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

ἽΟ ἀναγνώστης· Ἄμην. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλό-
γησον, πάτερ.

Ο ἱερεὺς.

Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαι-
ρέτῳ Τριάδι πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.

ἽΟ ἀναγνώστης· Ἄμην.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν ἑξάψαλμον.

ἽΟ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ
ἽΟρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν
πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀ-
νάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνοσ τοῦ Κυρίου.

ἽΟ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* καὶ ἐπὶ γῆσ εἰρήνη* ἐν ἀν-
θρώποισ εὐδοκία (Τρίς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,* καὶ τὸ στόμα μου ἀ-
ναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (Δίς).

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;* Πολλοὶ ἐ-
πανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία
αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,* δόξα μου καὶ ὑ-
ψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,* καὶ ἐπήκουσέ
μου ἐξ ὄρουσ ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·* ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,* τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κυριε·* σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,* ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία* καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·* ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,* μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,* καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·* οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,* ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου* ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους·* ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,* καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·* ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,* καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη,* ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς

μου,* καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν* καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,* καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος* καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον* καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων* καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ἵνα ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα.* σὺ εἰσακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἵνα εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου.* καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρημόνησαν.

Ἵνα ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος,* καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ἵνα τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ* καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,* καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με,* ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε.* ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου,* Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε.* ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου,* Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΒ' (62).

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου,* ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου* ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι* τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ἵτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς* τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου* καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου* καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,* ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ἵτι ἐγενήθης βοηθός μου,* καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου* ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου* εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς* παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας* μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ* ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,* ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ,* ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου* καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου* ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Δόξα σοι ὁ Θεός

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,* ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου* κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου* καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον* ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,* ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι,* καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,* ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου* καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμοὺς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ* ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην* οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν* διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;* ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου* καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου* καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα,* καὶ τὸ πρωῖ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου,* ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.*

ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου,* οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν,* περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον* καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,* ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,* κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον* καί, πάντα τὰ ἐν-
τός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον* καὶ μὴ ἐπιλαν-
θάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου,* τὸν
ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,* τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,* ἀ-
νακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος* καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ,* τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,* μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος* οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,* οὐδὲ εἰς
τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,* οὐδὲ
κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς* ἐ-

κραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,* ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,* ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.* ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,* ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.* ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει* καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος* ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν* τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ* καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ,* καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,* δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ* τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,* λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,* ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.* εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ* εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,* ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,* εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,*
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,* ἔταπεί-
νωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος,*
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου,* ἐν ἐμοί ἔταρά-
χθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,* ἐμελέτησα ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις σου,* ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέ-
των.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου,* ἡ ψυχὴ μου
ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε,* ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,* καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου,* ὅτι
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι,* ὅτι
πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε,* πρὸς σὲ
κατέφυγον,* δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,* ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐ-
θείᾳ,* ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυ-
χὴν μου* καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐ-
χθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου,* ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου* καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

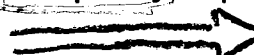
Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐ-
θεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος // τὴν μεγάλην συναπτήν· Ἐν εἰρήνῃ
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κ.τ.λ., ἐν τέλει δὲ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἐκφώνησιν· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούια εἰς ἦχον πλ. δ' τε-
τράκις ἀνὰ τρὶς μεθ' ἑκάστον τῶν ἐπομένων στίχων·
ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει

Α' Χορός: Ἀμὴν Ἦχος λ π δὴ Νη Γα

Ⓐ (Μ) 3

ἤε. Ἐκ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου

(Ν) Ⓟ

προς σε ο Θε ος δὴ δι ο τι φως τα προ σταγ μα

δὴ

τα σου ἐ πι της γης

(Γ) (Μ) (Γ)

δὴ λ α α αλ λη η η η η η λου ου ου

(Π) (Ν)

ι ι ι α δὴ Α α α α αλ λη η η η

(Γ)

η η λου ου ου ι ι α δὴ Α α αλ λη η η

δὴ

η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Χορός Β.

Ⓑ (Μ) 3

Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι

X Γ

κουν τες ἐ πι της γης

Ἀλληλούϊα τὸ ἀνωτέρω

Χορός Α΄

Ⓚ ^(Μ)
 Ζη λος λη ψε ται λα ογ α παι δευ τον
 και γυν πυρ τους υ πε γαν τι ους ε δε ται.

^(Γ) ^(Π) ^(Γ)
 λ α α αλ λη η η η η η λου ου ου

^(Π) ^(Ν)
 ι ι ι α δλ Α α α α αλ λη η η η

^(Γ)
 η η λου ου ου ι ι α δλ Α α αλ λη η η

η λου ου ου ου ι ι ι ι α δλ

Χορός Β΄

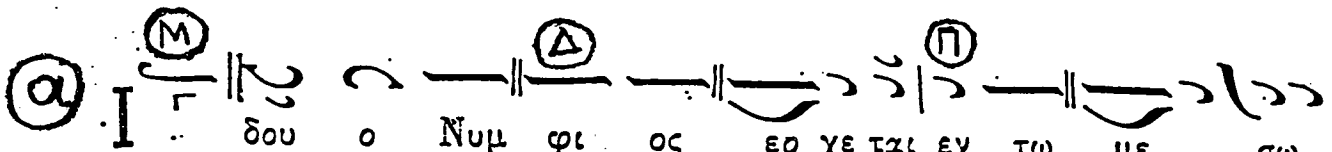
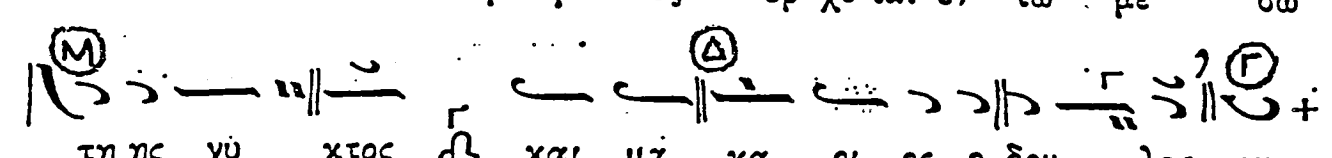
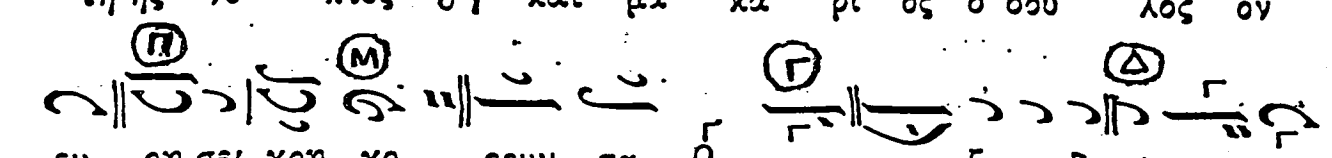
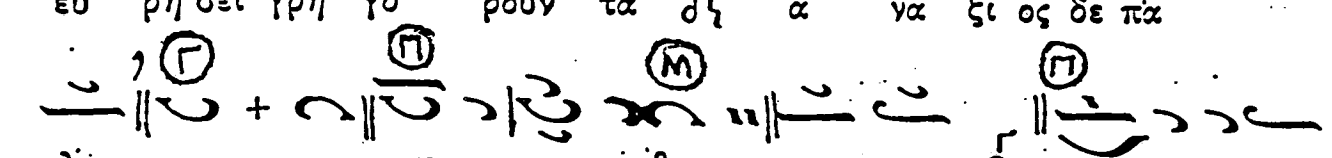
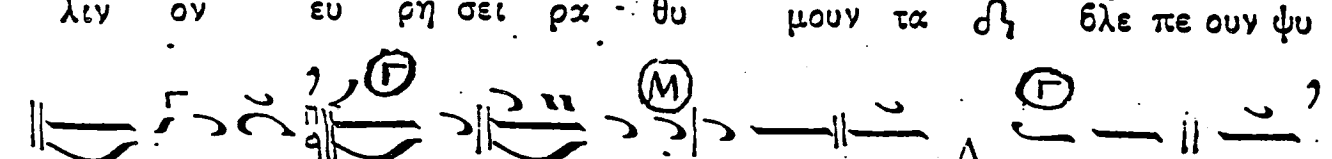
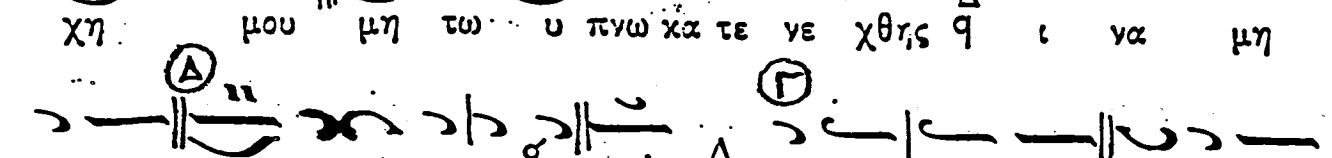
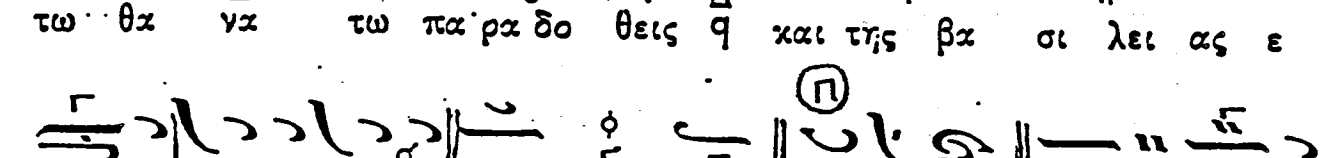
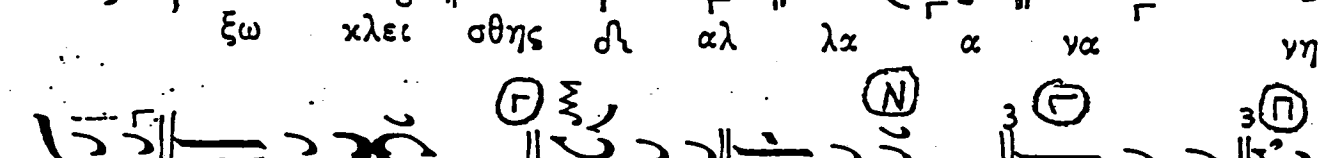
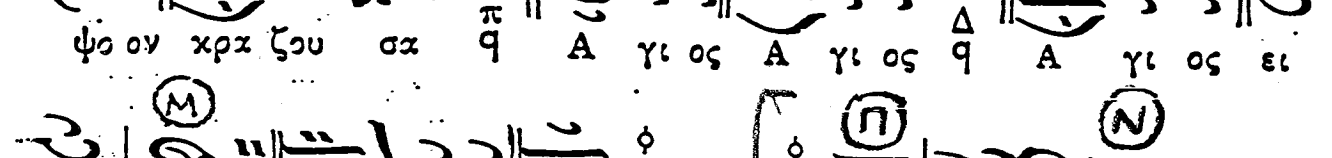
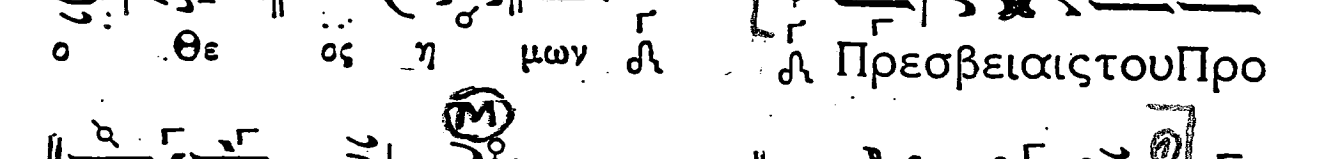
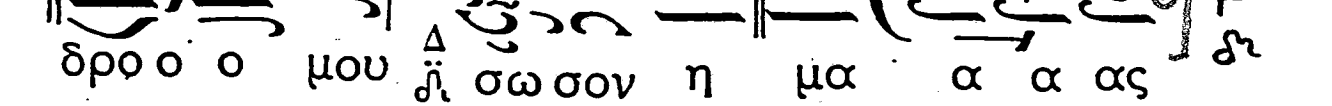
Ⓞ ^(Μ)
 Πρσ θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ θες
 αυ τοις κα κα τοις εν δο ξοις της γης

Ἀλληλούϊα τὸ ἀνωτέρω

Χορὸς Α΄

8-9

(a) I ^(M) | | ^(Δ) | | ^(Π) | | ^(M) | | ^(Π) | | ^(M) | | ^(Π) | | ^(A) | | ^(Π) | | ^(M) | | ^(Π) | | ^(N) |

δου ο Νυμφίος έρχεται εν τω μεσω
 της νύκτος και μικρός ο δούλος ον
 ευρησει γρηγορούντα αγαξιός δε πα
 λίν ον ευρησει ραθυμούντα βλέπε ουν ψυ
 χη μου μη τω υπνωκά τε νεχθής q ι να μη
 τω θα γα τω παρδοθεις q και της βασιλειας ε
 ξω κλεισθης q αλλα να νη
 ψον κρυσου σα q A γιός A γιός q A γιός ει
 ο θεός ημων q Πρεσβυταιστου Προ
 δρο ο μου Δ σωσον ημα α α ας

Δόξα πατρι...

17

Χορός Β' Δόξα πατρι

8-9

6 I ^(M) δου ο Νυμ ^(Δ) φι ος ^(Π) ερ χε ται εν τω με σω

^(M) τη ης νυ κτος ^(Δ) και μι κα ρι ος ο δου ^(Γ) λος ον

^(Π) ευ ρη σει γρη γο ^(M) ρουν τα ^(Γ) α να ^(Δ) ξι ος δε πα

^(Γ) λιν ον ^(Π) ευ ρη σει ρα ^(M) θυ μου ^(Π) τα ^(Γ) βλε πε ου ψυ

^(Γ) χη ^(M) μου μη ^(Π) τω ^(Δ) υ πνω κα τε νε ^(Γ) χθης ^(Δ) ι να μη

^(Δ) τω ^(Γ) θα να ^(Δ) τω πα ρα δο ^(Γ) θεις ^(Δ) και της ^(Γ) βα ^(Δ) σι λει ας ε

^(Π) ξω κλει ^(Π) σθης ^(Π) αλ ^(Π) λα ^(Π) α να ^(Π) νη

^(Γ) ψο ον ^(Γ) κρη ^(Γ) ζου ^(Γ) σα ^(Π) π ^(Π) A ^(Π) γι ος ^(Π) A ^(Π) γι ος ^(Π) A ^(Π) γι ος ^(Π) ει

^(M) ο ^(M) θε ^(M) ος ^(M) η ^(M) μων ^(M) ο ^(M) Πρε ^(M) σβει ^(M) αις ^(M) των ^(M) Α

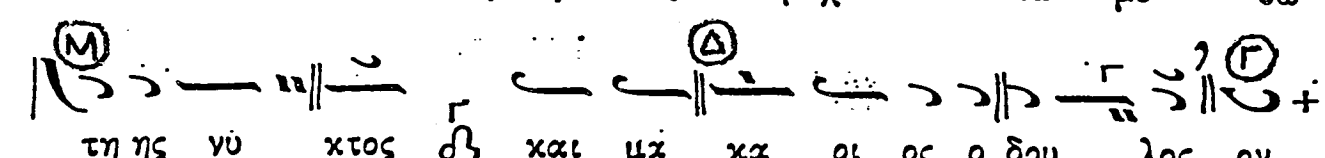
^(M) πο ^(M) στο ^(M) ο ^(M) λων ^(M) ο ^(M) σω ^(M) σο ^(M) ν ^(M) μα

ασ
οσ

Χορὸς Α' και νῦν και οὐαι...

8-9

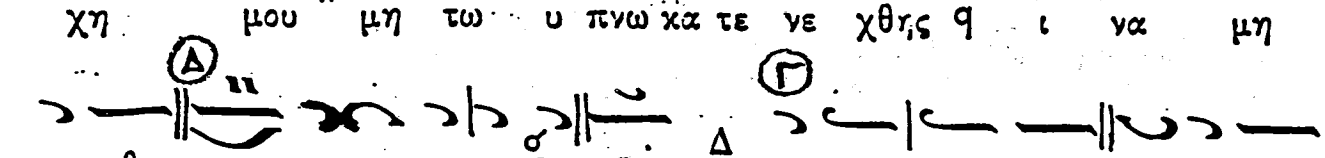

 δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω με σω

 τη ης νυ κτος ο και μη κα ρι ος ο δου λος ον

 ευ ρη σει γρη γο ρουν τα α να ξι ος δε πα

 λιν ον ευ ρη σει ρα θυ μουν τα βλε πε ου ψυ

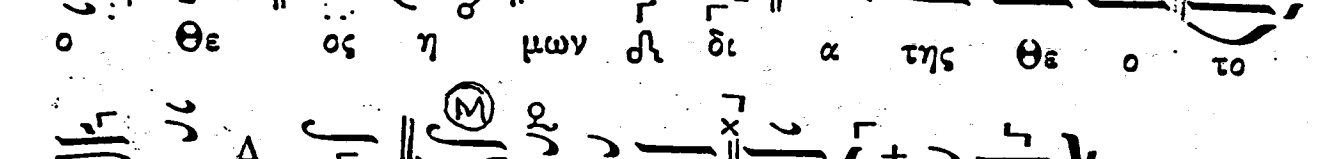

 χη μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να μη

 τω θα να τω πα ρα δο θεις και της βα σι λει ας ε

 ξω κλει σθης αλ λα α να νη

 ψο ον κρ ζου σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει

 ο θε ος η μων δι α της θε ο το

 κου ε λε η σον η μα

 ας

Τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον κατορθοῦντες ἀμελῶμεν τῶν λοιπῶν, καὶ μάλιστα τῆς ἐλεημοσύνης, δι' ἧς ἡ λαμπὰς τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἔτι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγνοοῦντες, ὑπάρχωμεν πᾶσαν ὄραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτό, ὡς αἱ φρόνιμοι παρθένοι, πρὸς τὴν τοῦ νυμφίου ἀπάντησιν, μήποτε, αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανοῦ νυμφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν. Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἥτις τηρεῖται εἰς τὰς ἰ. Μονάς, τὰ καθίσματα ψάλλονται ἐκ δευτέρου, ἐκάστου δὲ αὐτῶν προηγεῖται ἡ ἀνάγνωσις ἐνὸς καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὰς ἐνορίας ὁμοῦ χάριν συντομίας τὸ μὲν Ψαλτήριον παραλείπεται, τὰ δὲ καθίσματα ψάλλονται ἀνὰ μίαν καὶ μόνον τὸ τρίτον διπλασιάζεται. Ὁμοίως ψάλλονται καὶ τὰ καθίσματα τῆς Μ. Τρίτης καὶ τῆς Μ. Τετάρτης. Πίνακα στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα βλ. ἐν σελ. 487. (Μ. Ἑβδομάς" τῆς Ἀποστ. Διαμονίας τῶ ἐμψ. τ. ἑλλ. 6.68

Συναπτή μυστῶν καὶ ἐκφώνησις: «Ὁτι θὸν τὸ κρᾶσιον»
Τὰ Καθίσματα εἰς σύντομον μέλος (50)

Χορὸς Α΄.

Ἦχος Δι. Πρὸς τὸ "Ὁ ὑψωθεὶς"

(B) (M) **Τ**ον Νυμφίον αὐτὸν ἀγαπήσωμεν

(B) (M) τας λαμπάδας αὐτῶν εὐτρέψωμεν ἐν

(B) (M)3

α ρε ταίς εκ λάμ πον τες και πι στει ορ θῆ

3(B) (M)

ἰ να ως αι φρῶ νι μοι του Κυ ρι ου παρ θε

3(B) (M) 3(B)

νοι ε̇ ττοι μοι ει σελ θω μεν συν αυ τῶ εις τους γα

(M)

μους ο γαρ Νυμ φι ος δω ρον ως Θε ος

3(B)

πα̇ σι πα ρε̇ χει τον α̇ φθαρτον στε̇ φα νον

Ἔτερον. Ἦχος ὁ αὐτός. Δι. $\frac{7}{x}$

Χορὸς Β'. Δόξα πατρι... Πρὸς τὸ «Κατεπλάγη Ἰωσήφ».

(M) (Π) (M) (Δ) (Π)

Β ου λευ τῆ ρι ο ον Σω τῆρ πα ρα νο μι̇ ας κα

(M) (Π) (Δ)

τα̇ σου̇ Ι̇ ε ρεις και γρα αμ μα τοις φθῶ νω α θροῖ

(Π)

σαν τες δει νῶς εις προ δο σι̇ αν ε κί νη σαν τον

(Δ) (Π)

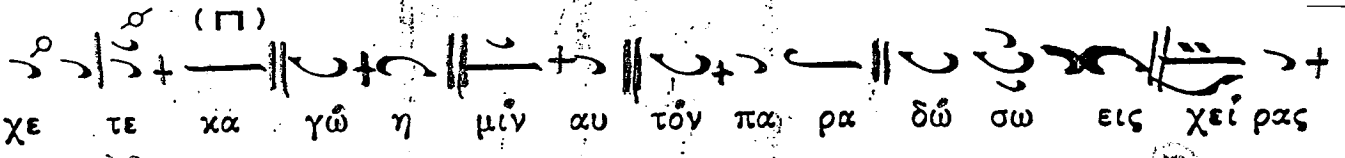
Ι̇ ου̇ δα αν̇ ο̇ θεν α ναι̇ δω̇ς

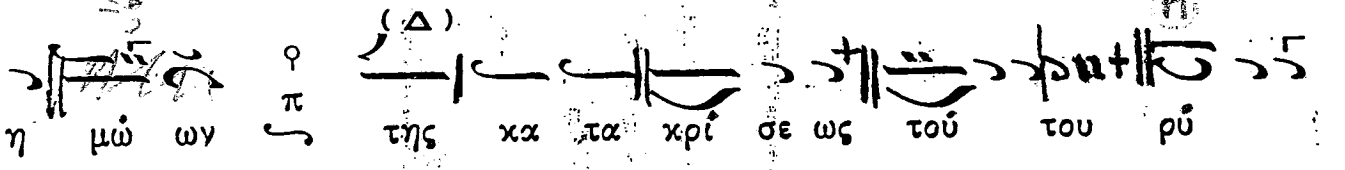
(Δ) (M) (Δ) (Π)

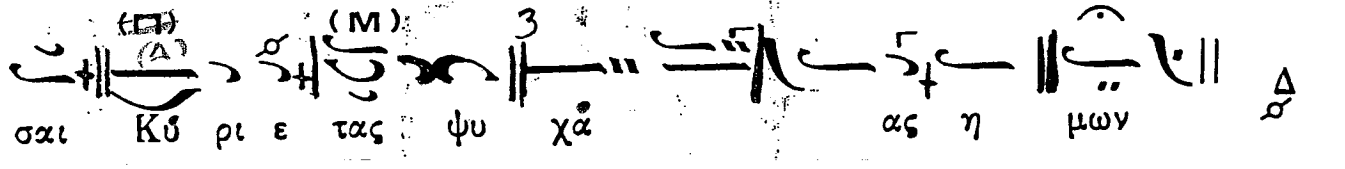

ε̇ ξε̇ πο ρε̇ ευ̇ ε̇ το̇ ε̇ λα̇ λει̇ κα̇ τα̇

(Δ)

σου̇ τοις πα ρα νο̇ μοις λα̇ ο̇ις̇ τι̇ μοι̇ φη̇ σι̇ πα̇ ρε̇

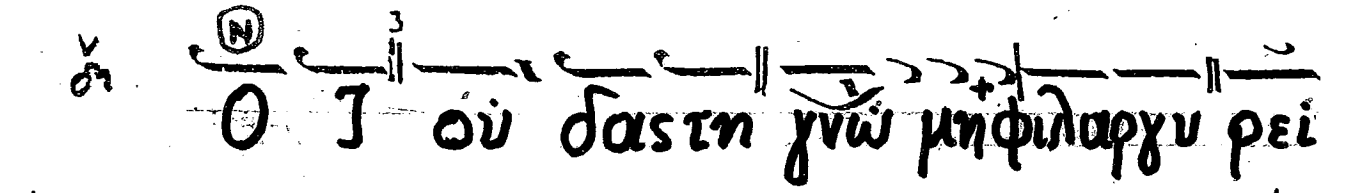
♫ (Π)
 χε τε κα γώ η μίν αυ τόν πα ρα δώ σω εις χεί ρας

η μώ ων π της κα τα χρί σε ως του του ρύ

σαι Κϑ ρι ε τας ψυ χά
 ρας η μων

Και νύν ποι αμι...

Κάθισμα Ἦχος πλ.δ' Νη Προσόμοιον «Την Σοφίαν και Λόγον»

♫
 Ο Ι ου δαστη γνῶ μηφιλαρχυ ρει

κα τα τῶ δι δα εκά λο ο δυ βμε νης

κινει ται βϑ λευεται μελε τατη πα ρα δοβιν

του φω τος εκ πι πει το σκότος δε χό μενος

συμ φω νειτην πρῶ ζιν πω λει τον α τιμη τον

ο δεν και αχ χονη αμειβη ν ὦν περ ε δρα

ευ ρι β κελ ο αθλι οσ και ε πώ δυ νον

θανατον. Της αυτῶ η μᾶς λυτρωσαι με ρι δος

Χριστε ο θε ος των παισιν των αφε

Εὐδωρὸς μενος τοῖς εὐορταῖς ἐλπίσιν ἁγιασθῆναι τὸ ἅγιον πνεῦμα σου

(τὸ τρίτον κῆθισμα δύναται νῦν διηχογραφισθῆναι: Βλέπετε Μ. Εβδ. Εκκλ. Ε>Σ. 6. 68, 98)

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

ὁ α' χορὸς

Κύριε, ἐλέησον (γ').

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ β' Χορὸς

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

(6. 99)

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κβ' 15-κγ' 39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἶπε οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; Ἐξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, «Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ». Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεῦτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ· ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος

τῶν ἑπτὰ ἔσται ἡ γυνή; Πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. Ἐποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, «Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ»; Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικός, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου». Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυῖδ. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυῖδ ἐν Πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων, «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου»; Εἰ οὖν Δαυῖδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἰπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ. καὶ οὐ ποιοῦσι.

Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βάρεια καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί.

Ἵμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββὶ· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστε. Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρῖμα.

Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες· Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστὶν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ! τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; καί· ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστὶν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυ-

φλοί! τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; Ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διωλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες!

Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἐξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν.

Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἐξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἔστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε· Εἰ ἡμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. Ὁφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;

Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτε-

νεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. Ἴδου ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν Ν΄ Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ Ν΄ (50).

(β. 418)

Εἴλῃσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου* καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου* καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω* καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον* καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,* ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου* καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην* καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας·* τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·* πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνια λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·* ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου·* καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,* καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·* καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου·* καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου,* καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·* ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,* καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·* ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·* καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών,* καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,* ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Χοροσ: Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. (Τελικὴ κατάληξις)

Ιερεύς: Συναπτή μικρά
καὶ ἡ Ἐκφώνησις: «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...»

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Αναγνώστης:

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

**Χορός: Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ
νυμφῶνος Χριστοῦ.**

Αναγνώστης:

Ὁ Οἶκος

Τί ῥαθυμεῖς ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζῃ ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπάρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνηψον κράζουσα. Ἡμάρτηκά σοι Σωτὴρ μου, μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσαν. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

**Χορός: Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ
νυμφῶνος Χριστοῦ.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ 2024

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι: Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας, Ἄλλ' εὗρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην. Θανέντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις Σῶ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Πάτερ. Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων ληστῶν, οἱ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσονος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ἐν λέβητι πίσης κοχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι: Λησταί, μαθόντες τὴν Ἐδέμ ληστοῦ λάχος, Πίση λαχεῖν ἐσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἣτις βέλεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχοι: Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη, Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχοι: Μὴ δευλιάσης, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα, Ἠγήσομαι γάρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι: Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὅποιον ἐκομήσει ῥύπον, Ὁβουζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίου.

Ἑπόμνημα τοῦ Τριωδίου

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλη Τρίτῃ, τῆς τῶν δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ
Τρίτῃ μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότη.

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων, καὶ τῇ ἐκλεκτῇ σου σύνταξον ποιίμνη, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

! Ἐκάστης ῥόδης τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμός ψάλλεται ἀνευ τινός στίχου τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιάμεσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμός ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κἀνόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος. Τῆς α' καὶ τῆς θ' ῥόδης ἀρχεται ὁ α' χορός, τῆς δὲ π' ὁ β'.

(ὄρα ἢ Μ. Ἑβδομάδος! Ἀπ. Διακ. Τ. Εὐκλ. Τ. Ἐλλ. 6071, ἐκδ. β' 1994)

(6. 53)

Χορός Β'.

Ῥοδὴ Η' Ἦχος

Πα. Γ X

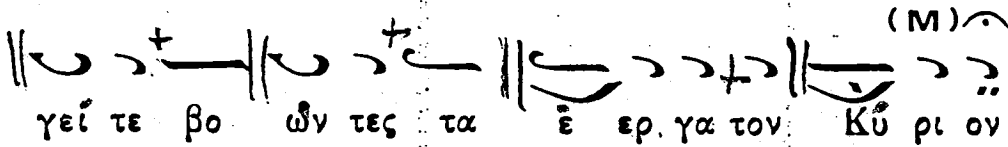
Ἐπιταβίς } 2 → κ
 μέλος }
 Τονοδότης: Π = Μι

(Μ) (Π) (Μ) (Π)
 ω δόγ μα τι τω τυρρα νι κῶ οι 'Ο σι οι
 τρεῖς παῖ δεσ μη πει σθέντες π εν τη κα μί νω βλη
 θέντες Δ θε ὄν ο μο λό γουν ψάλ λον τες π Ευ λο γεί τε
 τα ἔρ γα Κυ ρι σού τον Κυ ρι ον π

Χορός Α'.

(Π)
 Δο ξα σοι ο θε ο ος η μων δο ξα σοι π
 Ρ α θυ μί α αν ἀ πο θεν η μῶν βαλ λῶ με θα π
 (Μ) (Π)
 και φαι δραιοῖ ται αις λαμ πα σι π τω α θα νᾶ τω Νυμ
 φι ω Χρι στῶ ὕ μνοις συ ναν η ῥ σω μεν π Ευ λο

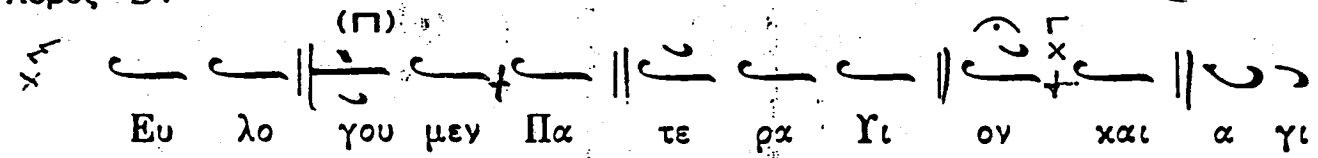

(M)

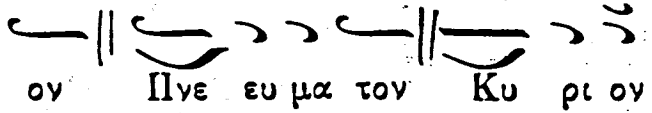
γεί τε βο ὦν τες τα ἔ ερ. γα τον Κυ ρι ον

π
(6.54)

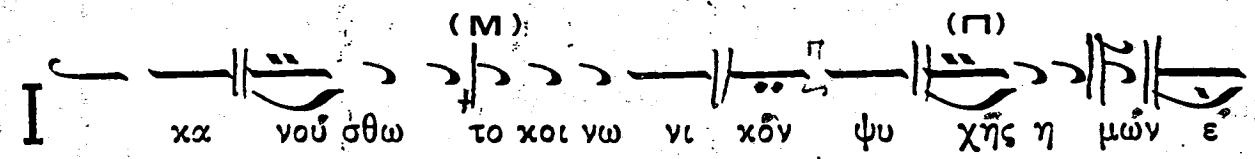
Χορὸς Β'.

(M)

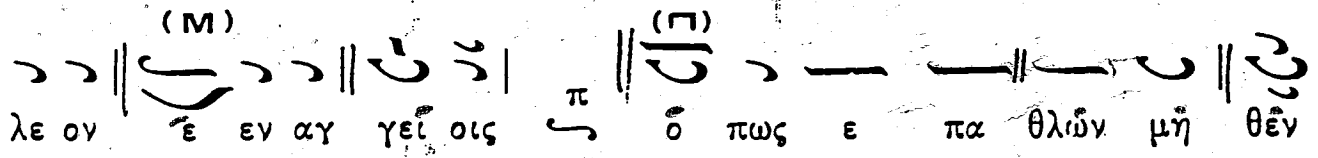
Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι

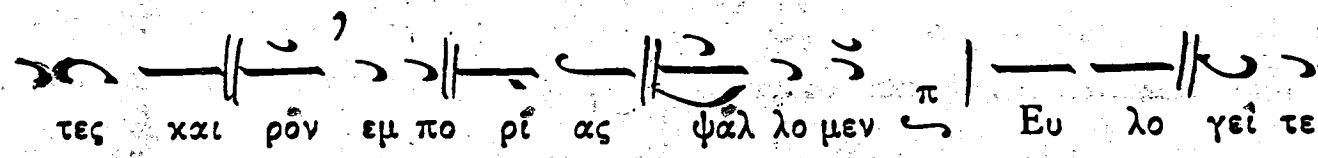
ον Πνε ευ μα τον Κυ ρι ον

(M)

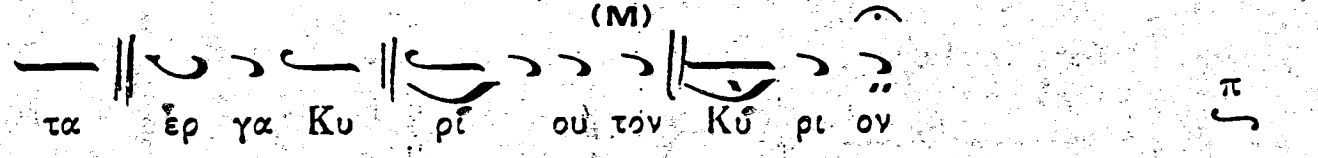
I κα νού σθω το κοι νω νι κόν ψυ χῆς η μών ε

(M)

λε ον ἔ εν αγ γεί οισ π ὅ πως ε πα θλιών μῆ θέν

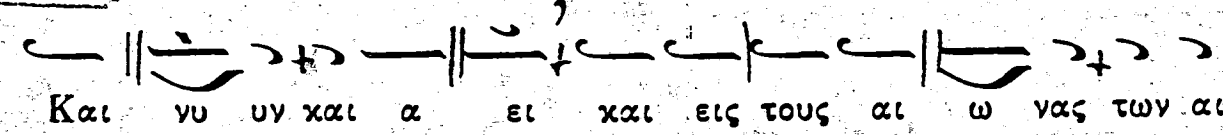

τες και ρὸν εμ πο ρί ας ψά λλο μεν π Ευ λο γεί τε

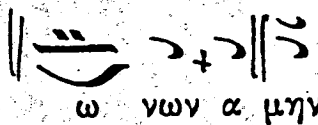
(M)

τα ἔ ρ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον

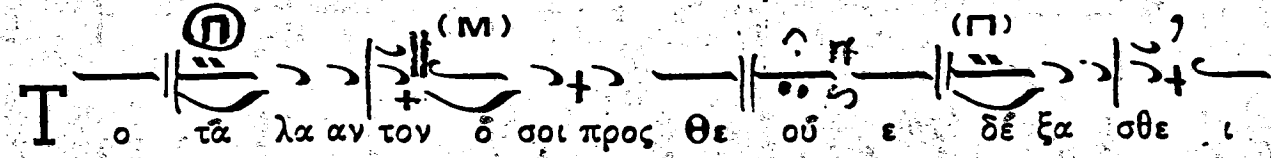
Χορὸς Α'.

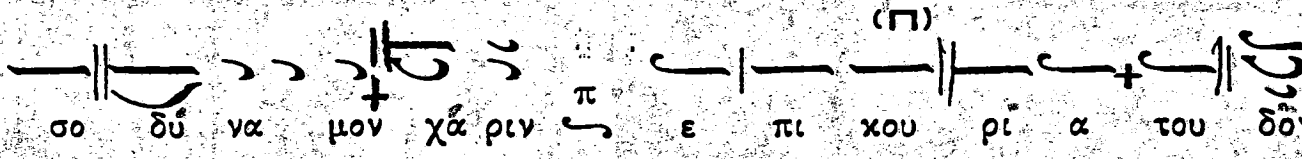
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

(M)

I ο τὰ λα αν τον ὁ σοι προς θε ού ε δε ξα σθε ι

(M)

σο δύ να μον χά ριν π ε πι κου ρί α του δόν

τος Χρι στού αυ ξῆ σα τε ψά λλον τες π Ευ

λο γεί τε τα ἔρ γα Κυ ρί ου τον Κυ ρι ον

χορός Α' Αι γου μεν ευ λο γου μεν προ σχυ γου

με εν τον Κυ ρι ον

με τελικῶν
καταληξιν.

τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ ...

Ὁ Διάλογος: Τῆν Θεοτόκον καὶ μητέρα
τοῦ φωτός ἐν ἕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

καὶ οἱ χοροὶ τὴν Θ'. Ὁδὴν τοῦ Κανόνος
Ὁδὴ Θ'. Ἀρχὴ ἕνα ὁ φερεῖς
ἔχει χρόνον πρὸς θυμιάσαι!

Χορός Α'.

Η τον α χῶ ρη τον θε ον εν γα στρε χωρησασα

και χα' ράν τω χό σμω κυ η' σα σα π σε υ μνού
 μεν Πα να γί α Παρ θε νε

(Δις)
~~Β' χορός τό κ' γ' ο~~
 (6.56)

Χορός Α'.

(Π) Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι

(Μ) (Π) (Μ) (Π) (Μ) (Π) (Μ)
 Ι οισ μαθη ταις ο α γα θός γρη γο ρεί τε ε φη
 σας π η γαρ ω ρα η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει
 τε α πο δοῦ ναι ε κά στω

Χορός Β'.

(Π) Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

(Π) (Μ) (Π) (Μ)
 Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτή πα ρου σία Δε σπο
 τα δε ξι οίς προ θά τοις με συν τα ξον των
 πται σμά των πα ρι δώ ων μου τα πλή θη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ὁ ἀ'χορὸς

ὠδή θ' Ὁ Εἰρμὸς

1) Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν,
Παναγία Παρθένε.

ὁ β'χορὸς

2) Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν...

ὁ ἀ'χορὸς

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι

3) Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας, ἢ γὰρ ὥρα ἦξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε,
ἀποδοῦναι ἐκάστω.

ὁ β'χορὸς

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι

4) Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθός...

ὁ ἀ'χορὸς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

5) Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσία Δέσποτα, δεξιῶς προβάτοις με σύνταξον, τῶν
πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

ὁ β'χορὸς

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

6) Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ...

ὁ ἀ'χορὸς

Καταβασία

7) Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν,
Παναγία Παρθένε.

Χορός Α' τῆν Καταβάσειαν

Ἔτ τὸν ἀχώρητον Θεόν ... (μὲ τελικὴν κατάληξιν)

Ὁ Ἱερεὺς : Ἐτι καὶ ἔτι... καὶ ἐκφώνησις : Ὅτι γε αἰνοῦσι ...

Καὶ οἱ χοροὶ τὸ Ἑξαποστειλᾶριον (τρὶς) Ἦχος Γ'. Γα.

Κανονάρχημα (23)

ον γυμ φω να σου βλε πω

ω π Σω τηρ μου κε κο σμη με

νογ και εν δυ μα οι ουκ ε

χω ω ι να ει σε ελ θω ε

εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη

ην στο λη ην της ψυχης φω το δο τα και

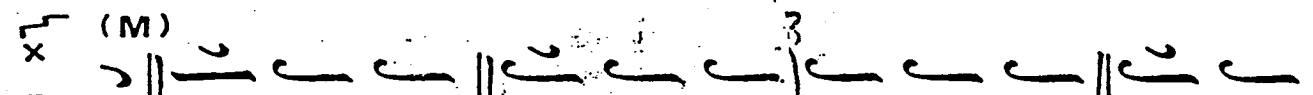
σω σου με

Το γράμμα ΣΟΛ ως ΠΙΑ (επιφέρει ὁ Πικ = Σι) Ἐπισημαίνω 2-N'
ΜΙ **FA**
Δίνοι. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα. $\times$ $\frac{7}{x}$ $\frac{7}{x}$ (6.25)
 Ne

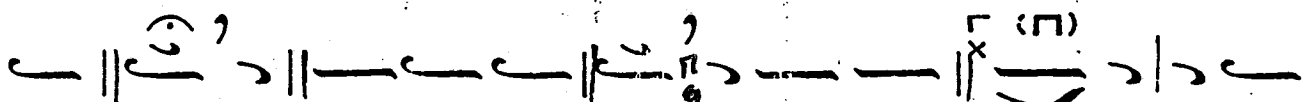
Π α σα πνο η αι νε σα τω το ου
 Κυ ρι ον π ρ αι νει τε του Κυ ρι
 ου εκ τω ων ου ρα νω ων ρ ρ αι νει
 τε α αυ το ου εν τοι οις υ ψι
 στοις ρ σοι πρε πει υ μνος τω
 θε ω

Α ι νει τε αυ το ου πρε αν τες οι
 Α αγ γε λοι α αυ του ρ αι νει
 τε α αυ του ρ ρ πασαι αι ου να
 μεεις α αυ του σοι πρε πει
 υ μνος τω θε ω π ρ

Χορός Α΄

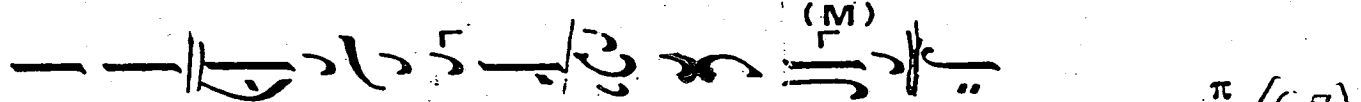
(M)

π q Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις.

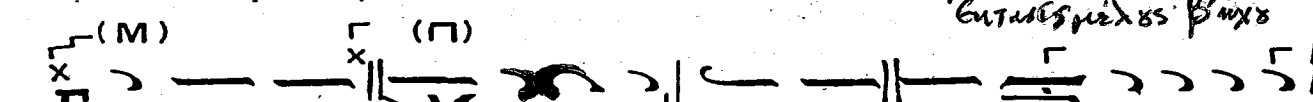
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

(Π)

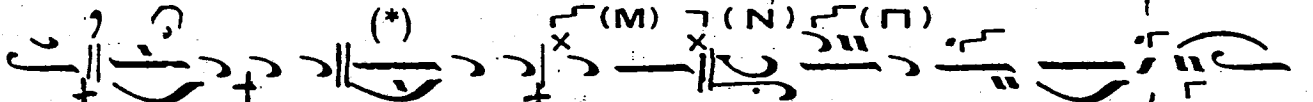
γα λω συ γης α αυ του π q (6.57)

Επιτιμωμενος β' αυτος - β'

(M)

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ων

(Π)

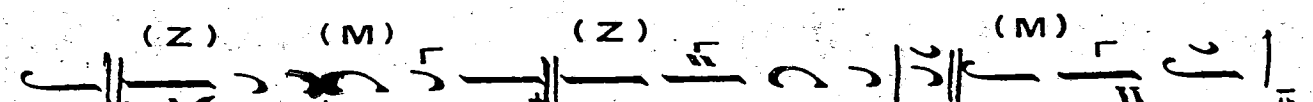
σου πω ως ει σε λευ σο μαι ο α να

(*) (M) (N) (Π)

(M)

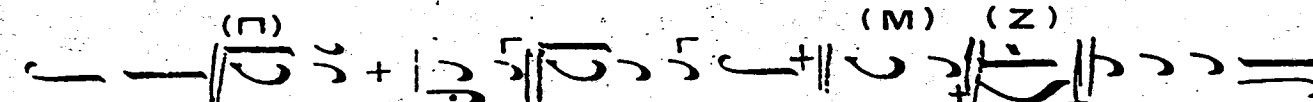
ξι ος ε αν γαρ τοι μη σω συν ει

π q (Z) (M)

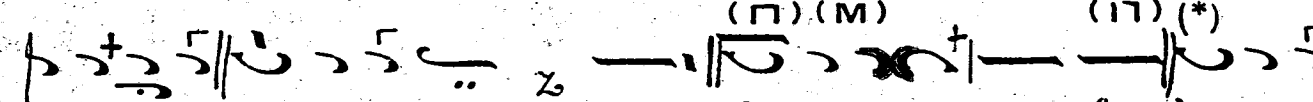
σελ θει εν ει εις το ον νυμ φω να

(Z) (M) (Z) (M)

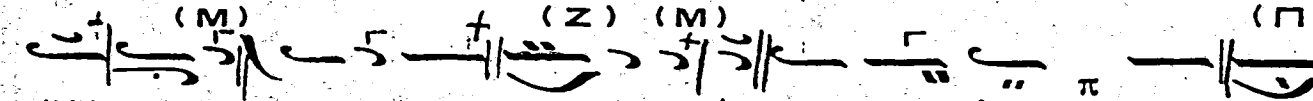
ο χι των με ε λε εγ χει ο τι ουκ ε στι

(Π) (M) (Z)

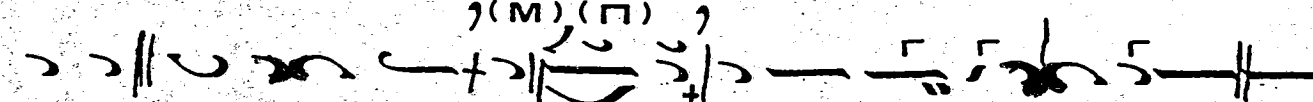
του γα μου και δε σμι ος εκ θου

(Π) (M) (Π) (*)

(M)

μαι υ πο τω ων Αγ γε λων κα θ

(Z) (M) (Π)

ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον τη ης ψυ χη

(M) (Π)

ης μου π και σω σο ον με ω ως

(N) (Π) (M)
Φι λα αν υρω προς

π ρ
'Ευταβις μέλυσι V-B'
(6.58)

Χορός Α. Β' Ἦχος Δι. X

Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

(Δ) (M)
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα νω

(6.59)

(M)
τη ψυ χής ρα θυ μί α νυ στα ξας

(M)
ού κέ κτημαι Νυμ φί ε Χρι στέ ε

(Δ) (M)
και ο μέ νην λαμ πά δα την εξ α ρε τών

(Δ) (M) (Δ)
και νε α νισιν ω μοι ω θη ην μω ραι

(M)
αις εν και ρώ της ερ γα σι ας ρεμ

(B) (M) (Δ)
θς με νος τα σπλάγ χνα

(M) (Δ) (B) (M)
των οι κτι ιρ μω ων σου μη κλεί σης μοι Δε

(Γ) (N)
 σπο τα αλλ' εκ τι νά ξα ας μου του
 (M) (Δ)
 ζο φε ρο ον υ πνον ε ξα νά
 (M) (Δ) (B) (Γ)
 στη σον και ταις φρο νί μοις σου ει σα
 (M) (B) (M) (B) (M)
 γα γε παρ θε' νοις εις νυμ φω να το ου
 (Δ) (Γ) (Δ)
 σο ον ο που η χος κα θα ρο
 ος ε ο ορ τα ζο ον τω ων και
 (B) (M)
 βο ω ων των α πα αυ στω ως Κυ ρι ε
 (Δ) (M)
 δο ξα σοι

(6,60)

REΠΑ = ΕΙΤΑΒΙΣ - Ν'

Χορός Α'. Δόξα και νυν. Ἦχος ᾠ Πα. Π. Π.
 (M) (M) (M)
 Δο ξα Πατρι και Υι ω π και
 (M) (M)
 α γι ω Πνε ευ μα τι π

Χορός Β' π q

Και νυ υν και α ει π q και εις

τους αι ω νας των αι ω νω ων α

μην

π q (6.61)

(M) (N) (M) (N) (M)

ου χρυ ψα αν το ος το τα λα

αν τον π q την κα τα κρι σιν α κου σα σα

ψυ χη ομ μη χρυ πτε λο

γον θε ου π q κα τα γ γε λε τα θα αυ μα

σι α α αυ του π q ι να πλε ο να ζου

σα το χα ρι σμα λ ει σε ελ θης

εις την χα ρα αν του Κυ ρι

ου σου ου

δ λ

Σοι Δόξα πρέπει . . . Δόξα σοι τῷ δειξαντι . . . Ὁ Ἱερεὺς «Πληρώσωμεν . . .
καὶ τὴν Ἑκφώνησιν. Οἱ χοροὶ τὰ Ἰπόστιχα Ἰδιόμελα.

μετά τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰῶνων λέγει ~~ὁ ἁγιος~~

ΧΟΡΑΡΧΗΣ

~~ἁγίου~~ χῦμα.

Σοὶ δόξα πρέπει, * Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα σοι, τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη * ἐν ἀν-
θρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν
σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν με-
γάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντο-
κράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἁ-
γιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πα-
τρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡ-
μᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δε-
ξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰη-
σοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γε-
νεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησόν με. * ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμε-
θα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρ-
τήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, *
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε,* τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,* καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα,* συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, ἅγιε,* φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε,* τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα,* τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος,* σοὶ πρέπει ὕμνος,* σοὶ δόξα πρέπει*, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,* νῦν καὶ ἀεὶ* καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Χορὸς

Κύριε ἐλέησον

Παρασχου Κύριε

Υπερῆρα Θεοτόκε
Θῶσον ἡμᾶς

Σὺ Κύριε

Αμήν

καὶ τῷ Πνεύματι

Σοὶ Κύριε

Αμήν

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα,
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλάνθρωπιᾶς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Ὁ Ἱερεύς λέγει τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὀμματι ἐπιθλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν ἀνχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἁγίε Ἁγίων. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Απόστιχα

Οἱ χοροὶ τὰ Ἰάποστιχα Ἰδιόμελα.

(6-61)

Χορὸς Α΄.

Ἦχος

Πα.

Χ

Ἐπιτάσι μίαν π-π'

Δ εὐ τε πι στοί ε περ γα σώ με θα προ θύ μως.

τω Δε σπό τη π νέ μει γαρ τοις δού λοι

οἰς το ὄν πλού τον και α να λό γως ἔ κα στος

πο λυ πλα σι ἄ σω μεν το της χά ρι τοι τά

λα αν τον ο μεν σο φί αν κο

μι εἰ τω δι ἔ ερ γων α γα θῶν ο δε

λει τουρ γί αν λαμ πρό τητος ε πι τε

λεί σθω και νω νεί τω δε του λο γου πι στος τω α

μυ ἦ τω και σκορ πι ζέ τω τον πλού τον πέ

νη σιν α' αλ λοις οὐ τω γαρ το δά

νει ον πο λυ πλα σι ἄ σω μεν και ως οἰ

3
 χο νο μοι πι σοι της χα ρι τος δε σπο τι

κής χα ρά ας α ξι ω θω̄ μεν π̄ αυ

τῆς η̄ μ̄ ας κα τα ξί̄ ω̄ σον Χρῑ στέ ο

Θε̄ ος ω̄ ως φιλᾱ αν̄ θρω̄ πο̄ς

(ε.63)

Χορός Β': Ένε πλησθη̄ μεν το̄ πρω̄ι τοῡ ε̄ λε̄ ο̄ υς σου

Κῡ ρῑ ε̄ καῑ η̄ γαλ̄ λῑ ᾱ σᾱ με̄ θᾱ καῑ εῡ φραν̄

θη̄ μεν̄ εν̄ πᾱ σᾱ ρις̄ ταις̄ η̄ με̄ ραις̄ η̄ μων̄ εῡ φραν̄ θεῑ η̄

μεν̄ αν̄ θων̄ η̄ με̄ ρων̄ ε̄ τᾱ πεῑ νω̄ σας̄ η̄ μας̄ ε̄ των̄

ων̄ εῑ δο̄ μεν̄ κᾱ κᾱ καῑ ῑ δε̄ ε̄ πῑ τους̄ δοῡ λους̄ σου

καῑ ε̄ πῑ τᾱ ε̄ ρ̄ γᾱ σοῡ καῑ ο̄ δη̄ γη̄ σοῡ τους̄ υῑ

οῡ ο̄ υς̄ ᾱ αῡ των̄

(63)

3 (Π) 2 (Μ) (Δ) 1 (Μ)

ταν ἐλθης εν δόξῃ μετ' αγγε- λι- κῶ- νων- δυ-

(Δ) 3 (Μ)

να με- ω- νων ὁ- και- κα- θί- σης εν θρό- νω Ι-

(Δ) ρ (Μ) (Δ)

η σου δι- α- χρί- σε- ως ὁ-

3 (Π) 3 (Μ)

μή με ποι- μήν- α- γα- θε- δι- α- χω- ρί-

(Π)

σης π- ο- δού- δε- ξι- ά- ας- γα- αρ- οί-

3 2 (Δ) (Π) ρ

δας δι- ε- στραμ- μέ- ναι- δε- ει- σίν-

2 (Μ)

αι ευ- ῶ- νυ- μοι- π- μη- ού- σουν-

(Κ) 1 (Π) κ

ε- ρί- φοι- οί- σι- με- τον- τρα- χύ- ντη- α- μαρ- τί- α-

(Μ)

σου- υν- α- πο- λέ- σης- αλ- λά- της- εκ-

(Κ) (Μ)

δε- ξι- ῶ- νων- συν- α- ριθ- μη- σας- προ- θά- τοι-

(Δ) (Π) (Μ) (Π)

οί- σι- σῶ- σον- με- ὡ- ως- φι- λά- αν- θρω- πος-

(Π) Χορός Α' (6.64)

Και ε στω ή λαμπρότης Κυρίου του Θεου ήμων έφ' ήμας, και τὰ έργα των χειρών ήμων κατεύθυνον έφ' ήμας, και τὸ

ερ γον των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ γον

Νυμ φί ας ο κάλ λει ω ραϊ ος πα ρά

πά αν τα ας α αν θρω πους ο

συγ κα λέ σας η μάς προς ε στί α σιν πνευ

μα τι κήν του νυμ φώ νο ος σου π την

δυ σεί μο να μου μο ρ φήν των πται σμά των α

παμ φί α σον τη με θε ξει των πα

θη μά τω ων σου και στο

λην δο ξης κο σμή σα ας της σης ω ραι ο

τη τος π ρ δαι τυ μό να φαι δρον α νά

δει ξον της βα σι λει α ας σου ως ε ευ σπλα αγ

ΧΥΟΣ

47

π

Χορός Β'.

Δόξα και νυν.

Ἦχος

Γα.

Γ

(6:65)

(Γ) ρ

(Π)

(Μ)

(Δ)

(Γ)

Δοξα Πατρι και Υι ω δ και

α υι ω Πνευμα τι

Χορός Α'.

(Μ)(Γ)(Μ)

(Π)

Και νυν και α ει δ και εις τους αι

ω να ας τω ων αι ω νων α

μην

Χορός Β'.

Γ (6:66)

δοῦ σοι το τα λα αν τον ο δε σπο

της εμ πι σι ε ευει ψυ χη μου

φο δω δε ξαι το

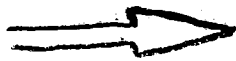
χα ρι σμα δα νει σαι τω δε δω κο

τι π δι α δος πτω

χοι οισ και κτη σαι φι λο ον το ον

Ky ρι ο ον ττ ι να στη ης ε εκ δε ξι
 ων α αυ του ο τα αν ε ελ θη εν δο
 και α κου σης μα κα ρι ασ φω
 νη ης ττ ει σελ θε δου λε εις την χα
 ρα αν του Κυ ρι ου σου ττ
 αυ της α ξι ω σο ον με σω τηρ τον πλα νη
 θε εν τα δι α το με γα
 σου ε λε ο ος ττ

Είτα ή 'Απόλυσις.

(6.424)

Πληρωθέντων δὲ τῶν ἀποστίχων λέγει ὁ ἱερεὺς:

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ* καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε* τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὸ ἐλεός σου* καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

(6.405)

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. (Κοντάκιον) (6.72)

Τὴν ὥραν, ψυχή,* τοῦ τέλους ἐννοήσασα* καὶ τὴν ἐκκοπήν* τῆς συκῆς δειλιάσασα,* τὸ δοθέν σοι τάλαντον* φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε,* γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω* τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (12άκις). Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ* καὶ ἐνδοξοτέραν* ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως* Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον* σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς·

(6.425)

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς·

Εἴπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

(6.425)

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. (6.78)

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν!..

Ὁ λαός· Ἀμήν.